

[Aksel Møller.]

hed. Hvis man gaar ud fra, at det er Hensigten — og den er vel ifølge Formaålet og Situationen ganske uangribelig —, at man til Oktober vil indarbejde disse Forhøjelser i de midlertidige Forbrugsafgifter i øvrigt, vil de i Dag foreslaaede Forhøjelser komme til at virke i 10 Maanedere af indeværende Finansaar, og i dette Finansaar skulde de altsaa komme til at indbringe 60 Mill. Kr. Af disse 60 Mill. Kr. tager den højtærede Finansminister paa Statskassens Vegne de 50 og giver Konjunkturfonden og Inflationsformaalene de 10 Mill. Kr. . . . (Finansministeren [K. H. Kofoed]: 50 Mill. Kr. i 12 Maanedere!) . . . 50 Mill. Kr. i 12 Maanedere oven i Købet; der bliver altsaa lidt mere til Hr. Bramsnæs, men Løvens Part beholder den højtærede Finansminister.

Jeg har villet sige dette, for at man ikke i alt for høj Grad skulde tro, at den indirekte Skattevej her er mobiliseret paa virkningsfuld Vis til Bekæmpelse af Inflationen. Det er den ikke. Den indgaar som et Led i en lang Række andre Love; der har været omtalt mere indgaaende i Dag af Partiernes Ordførere. Det er nemlig i Princippet, at Lovforslagets Hovedinteresse ligger paa dette Omraade. Det, at man tænker sig at anvende — selv om det er beskedent — en indirekte Skat til Bekæmpelse af Inflation eller i Anti-Inflationens Tjeneste, er en Tankegang, der aabner Perspektiver baade paa godt og ondt. Indirekte Skatter er farlige Ting. Under de Vilkaar, hvorunder vi lever i Øjeblikket, og i den Udstrækning, hvori en Afgiftsforhøjelse kommer til at paavirke det Pristal, som altid er en Vejledning for og undertiden en Tvang over Arbejds- og Forligsnævnet, vil indirekte Skatter kunne virke inflatorisk og imod den Hensigt, som dette Lovforslag har. Derfor har Lovforslaget vel ogsaa undgaaet at ramme enhver Varegruppe, der ikke kunde betragtes som streng Luksus. Det forekommer mig, at denne Fremgangsmaade har været fuldkommen rigtig og forsvarlig. Jeg gaar ud fra, at vi til Oktober faar Lejlighed til at se, at den højtærede Finansminister i sin Politik fortsat vil tage dette Hensyn.

Men for Forbrugerne og for Erhvervslevet, som nu skal til at tilvejebringe disse 70 Mill. Kr. ekstra, opstaar der en Række Vanskeligheder og Problemer. Størst er vel egentlig Problemerne for Tobakkens Vedkommende. Her svarer nemlig Tobakserhvervslivets Vanskeligheder ganske til den Hovedpine, som den højtærede Finansminister har. Ogsaa for de forskellige Led i To-

baksproduktionen og Tobaksomsætningen spiller den katastrofale Indskrumpning af Omsætningen en ganske betydelig Rolle, og man tør vel sige, at det for Detailhandelen især er meget føleligt, at der har fundet en saadan Nedgang i Omsætningen Sted, som sket er; og hidindtil har Detailhandelen ikke i særlig Udstrækning kunnet regne — saadan som den højtærede Finansminister kan det — med villige Øren; naar han paa Statskassens Vegne og med en Appel til vor Enighed om at holde Statens Finanser i sund Orden kommer og begærer Forhøjelser, der kan dække Indtægtstabet ved Nedgangen i Omsætningen.

Naar vi nu i Dag i et Udvalg skal til at tale med den højtærede Finansminister om disse Afgiftsforhøjelser, er det mit Haab, at han vil fortsætte den gode Tradition, som ved snart flere Lejligheder, ogsaa i den højtærede Finansministers Forgængers Tid, har hersket under saadanne Udvalgsbehandlinger. Der er dér blevet taget et vist Hensyn til Skatteopkræverne paa Finansministeriets Vegne, Detaillisten og de øvrige Led i Omsætningen. Hvis denne gode Tradition kan fortsættes uden at paavirke Forbrugerprisen, har den højtærede Finansminister maaske alligevel ingen Grund til at nære Ængstelse ved at træde ind i en af Landets Tobaksbutikker, efter at Lovforslaget er gennemført.

Et andet Spørgsmaal, der melder sig i denne Forbindelse, er Spørgsmaalet om Forholdet mellem de forskellige Satser. Den kolossale Nedgang i Forbruget eller rettere i Omsætningen, som ikke har bevirket andet, end at Tobakshungeren søger nye Kanaler, uanset eller fremskyndet af Prisproblemer, alt efter den enkelte Forbrugers Stilling, har bevirket, at der er kommet nogen Forskydning i Forbruget af de forskellige Sorter af Tobak. Det har Betydning for de Satser, som Lovgivningen fastsætter ved en Lejlighed som denne.

Det har især Betydning, at disse Satser ligger helt præcist i Forhold til hinanden. I Lovforslagets § 3 staar der i Stk. 3 en lille Bestemmelse, der taler et meget tydeligt Sprog om denne Udvikling: „Pakninger til Røgtobak maa ikke under nogen Form forsynes med Angivelse af, at Varen er anvendelig som Cigaretto-bak.“ Deri ligger jo en Erkendelse af, at der her har fundet en Udvikling Sted bort fra Indkøbet af færdigruledede Cigaretter over til Selvrulning af Cigaretter med Anvendelse af fintskaaret Shagtobak; og Følgen er altsaa den, at der dermed sker en Forskydning i Forbruget, maaske til Ugunst for Beskæftigelsen, maa-